Dosarul nr.2-11478/24
2-24095858-12-2-26082024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

16 iunie 2025 mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător Andrei Ojoga
Grefier Valentina Perjeru

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Proca împotriva OCN Flex Financial SRL privind constatarea încălcării prevederilor, decăderea din drepturi, interzicerea săvârșirii unei acțiuni și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 23 august 2024, Svetlana Proca, prin intermediul avocatului, a depus cerere de chemare în judecată împotriva OCN Flex Financial SRL, solicitând privind constatarea ineficienței contractului de credit și încasarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit fișei de repartizare din 26 august 2024, cererea a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Constantin Roșca.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 august 2024, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare.

Potrivit fișei de repartizare din 03 octombrie 2024, cauza a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Andrei Ojoga.

Prin încheierea protocolară din 26 februarie 2025, s-a acceptat spre examinare cererea privind modificarea temeiului și obiectului acțiunii depusă de partea reclamantă la 05 februarie 2025, potrivit căreia s-a solicitat constatarea încălcării prevederilor, decăderea din drepturi, interzicerea săvârșirii unei acțiuni și încasarea cheltuielilor de judecată.

Argumentele participanților la proces

Argumentele părții reclamante

Între Proca Svetlana (reclamant) și OCN Flex Financial SRL (pârât) a fost încheiat contractul de credit nr.***** din *****.

Conform contractului, reclamanta urma să restituie creditul acordat în mărime de 12500 lei.

Totodată, contractul prevede obligația de plată a dobânzii ce rezultă din art.3.2. pct.3 și art.3.3. și obligația de plată a comisionului de analiză ce rezultă din art.3.2. pct.10. și art.3.5.

Raporturile juridice între consumatori și organizațiile de creditare nebancare ce rezultă din contracte de credit sunt reglementate inclusiv de Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară aprobat prin Hotărârea CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022 și Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

Pârâtul a încălcat prevederile Regulamentului privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară.

Conform pct.5. subpct.8) din Regulament, RSDV este definit ca raportul dintre serviciul datoriei și venitul (în continuare – RSDV) – raportul dintre serviciul datoriei și venitul mediu al consumatorului, exprimat în procente, astfel cum este reglementat la capitolul V.

Conform pct.28, indicatorul RSDV se aplică tuturor creditorilor acordați consumatorilor, care intră în domeniul de reglementare al prezentului Regulament.

Conform pct.29, înainte de a calcula RSDV pentru creditul solicitat de către consumator, creditorul va verifica, din surse oficiale accesibile, informația privind veniturile confirmate ale consumatorului și informația privind costul deservirii tuturor creditelor/împrumuturilor valabile la momentul aprobării creditului.

Conform pct.30, creditorul este obligat să obțină rapoartele de credit aferente consumatorului respectiv, care să conțină informația necesară în vederea calculării RSDV, de la toate birourile istoriilor de credit funcționale, inclusiv prin intermediul schimbului de informații între acestea. Creditorul nu poartă răspundere de calitatea datelor oferite de birourile istoriilor de credit.

Conform pct.31, RSDV nu trebuie să depășească 40 la sută.

Conform pct.33, RSDV se calculează conform formulei - Serviciul datoriei/Venitul mediu lunar x 100% unde:

Serviciul datoriei - valoarea medie lunară a costurilor de deservire a datoriei totale cunoscute creditorului la etapa evaluării bonității consumatorilor, calculată ca sumă a plăților medii lunare calculate pentru toate creditele/împrumuturile consumatorului la momentul eliberării creditului împreună cu plata medie lunară a creditului nou. Plata medie lunară eliberării creditului și impunerii cu plata medie lunară a creditului nou. Plata medie lunară aferentă unui credit/împrumut se calculează ca raport al valorii creditului/împrumutului, a dobânzii și al altor plăți aferente, la scadența reziduală a creditului/împrumutului în luni.

Venitul mediu lunar - venitul mediu lunar al consumatorului, care deține un caracter regulat în cazul în care consumatorul l-a realizat în cel puțin ultimele șase luni disponibile pentru evaluare, dar nu mai mult de 12 luni până la depunerea cererii pentru credit, calculat după deducerea obligațiilor fiscale specificate în legislația în vigoare (net).

În calculul venitului mediu lunar se vor include doar veniturile confirmate regulate, pe care creditorul le recunoaște drept sustenabile, ținând cont de prevederile pct.12, iar sustenabilitatea pe termen lung a venitului va fi, de asemenea, evaluată de creditor.

Menționează că, la momentul contractării creditului reclamantul era angajat și avea un venit mediu de 3019,87 lei.

Conform pct.36 din Regulamentul menționat, prin derogare de la prevederile prezentului Regulament, în cazul imposibilității demonstrării venitului confirmat al consumatorului, mărimea maximă cumulativă a serviciului datoriei lunare a consumatorului nu va depăși: 1) 40 la sută din cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, stabilit de Guvernul Republicii Moldova. În anul 2023 cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real era de 4000 lei.

Totodată, debitorul avea contracte de credit active, după cum urmează: ***** – contract nr.*****din *****, termen – 18 luni, valoarea creditului – 15000 lei, rata lunară – 1548,27 lei; ***** – contract ***** din *****, credit acordat – 42000 lei, termen – 30 luni, rata lunară variată între 2283, 2646 și 5108 lei; Astfel, la momentul contractării creditului, valoarea RSDV deja constituia 95,78% (1548,27 + 2283) / 4000 x 100%).

Urmare a acordării creditului de către pârât, RSDV-ul reclamantului s-a mărit până la 132,98%.

Prin urmare, pârâtul a încălcat prevederile regulamentului, or aceasta a acordat credit unui consumator RSDV-ul căruia depășește 40%.

Potrivit pct.42 din Regulament, în cazul încălcării prevederilor privind nivelul maxim admis al RSDV stabilit potrivit prezentului Regulament, creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale, debursate conform contractului de credit, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalitățile, dobânzile de întârziere și orice alt tip de plăți).

Astfel, odată ce creditorul a încălcat prevederile legale enunțate, or a fost încălcat nivelul maxim admis al RSDV urmează a fi aplicate sancțiunile prevăzute de normele legale, iar instanța urmează să constate că contractul de credit este ineficient în partea ce prevede dreptul creditorului de a încasa și respectiv obligația debitorilor de a efectua plăți care depășesc corpul creditului, fiind aplicabile astfel prevederile art.357 alin.(1)-(3) din Codul civil ((1) Dacă, conform legii, actul juridic, fără a fi nul sau anulabil, nu produce, total sau parțial, efectele sale juridice, el este, în această parte, ineficient. (2) Actul juridic devine eficient de îndată ce este înlăturat temeiul de ineficiență. (3) Ineficiența actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o invoce din oficiu după ce a ascultat participanții la proces).

Respectiv, clauzele contractuale din care rezultă obligații de plată, cu excepția clauzei din care rezultă obligația de restituire a creditului, urmează a fi constatate ca fiind ineficiente.

Partea reclamantă solicită admiterea acțiunii; de a constata ineficiența contractului de credit nr.***** din ***** în partea art.3.2. pct.3 și art.3.3. din care rezultă obligația de plată a dobânzii și art.3.2. pct.10. și art.3.5. din care rezultă obligația de plată a comisionului de analiză; a dispune încasarea cheltuielilor de asistență juridică, mărimea cărora va fi concretizată ulterior.

Conform art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, […] dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții

admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Astfel consideră că urmează a fi compensate cheltuielile de asistență juridică suportate de către reclamant, mărimea cărora va fi concretizată ulterior.

La 05 februarie 2025, partea reclamantă a depus cerere privind modificarea temeiului și obiectului acțiunii.

În motivarea acesteia s-a indicat că, în procesul examinării cauzei pârâtul a depus referință asupra cererii de chemare în judecată în speță.

După studierea referinței depuse de OCN Flex Financial SRL, consideră necesar de a modifica temeiul și obiectul acțiunii, cu indicarea următoarelor aspecte esențiale pentru soluționarea cauzei:

În acord cu art.5 alin.(3^1)-(3^2) din Legea nr.1 din 16 martie 2018 cu privire la organizațiile de creditare nebancară [în vigoare la data încheierii contractului în litigiu], anterior încheierii unui contract de credit/leasing financiar, organizația de creditare nebancară evaluează bonitatea consumatorului creditului/leasingului financiar în conformitate cu cerințele de creditare responsabilă aprobate de autoritatea de supraveghere.

La evaluarea bonității consumatorului, organizația de creditare nebancară evaluează capacitatea acestuia de a-și asuma o anumită obligație în temeiul contractului de credit/leasing financiar pe care ar putea să și-o onoreze împreună cu obligațiile de credit deja asumate.

Pct.5 subpct.8) din Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară aprobat prin Hotărârea CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022 (în continuare Regulament), definește raportul dintre serviciul datoriei și venituri (în continuare – RSDV) ca raportul dintre serviciul datoriei și venitul mediu al consumatorului, exprimat în procente, astfel cum este reglementat la capitolul V.

Conform pct.28 din Regulament, indicatorul RSDV se aplică tuturor creditelor acordate consumatorilor, care intră în domeniul de reglementare al prezentului Regulament.

Potrivit pct.29 al Regulamentului, înainte de a calcula RSDV pentru creditul solicitat de către consumator, creditorul va verifica, din sursele oficiale accesibile, informația privind veniturile confirmate ale consumatorului și informația privind costul deservirii tuturor creditelor/împrumuturilor valabile la momentul aprobării creditului.

În acord cu pct.30 din același Regulament, creditorul este obligat să obțină rapoartele de credit aferente consumatorului respectiv, care să conțină informația necesară în vederea calculării RSDV, de la toate birourile istoriilor de credit funcționale, inclusiv prin intermediul schimbului de informații între acestea. Creditorul nu poartă răspundere de calitatea datelor oferite de birourile istoriilor de credit.

Conform pct.31 din Regulament, RSDV nu trebuie să depășească 40 la sută.

Potrivit dispozițiilor pct.33 din Regulament, RSDV se calculează conform formulei - Serviciul datoriei/Venitul mediu lunar x 100%, unde:

Serviciul datoriei - valoarea medie lunară a costurilor de deservire a datoriei totale cunoscute creditorului la etapa evaluării bonității consumatorului, calculată ca sumă a plăților medii lunare calculate pentru toate creditele/împrumuturile consumatorului la momentul eliberării creditului împreună cu plata medie lunară a creditului nou. Plata medie lunară aferentă unui credit/împrumut se calculează ca raport al valorii creditului/împrumutului, a dobânzii și a altor plăți aferente, la scadența reziduală a creditului/împrumutului în luni.

Venitul mediu lunar – venitul mediu lunar al consumatorului care deține un caracter regulat în cazul în care consumatorul l-a realizat în cel puțin ultimele șase luni disponibile pentru evaluare, dar nu mai mult de 12 luni până la depunerea cererii pentru credit, calculat după deducerea obligațiilor fiscale specificate în legislația în vigoare (net). În calculul venitului mediu lunar se vor include doar veniturile confirmate regulate, pe care creditorul le recunoaște drept sustenabile, ținând cont de prevederile pct.12, iar sustenabilitatea pe termen lung a venitului va fi, de asemenea, evaluată de creditor.

În acord cu pct.36 subpct.1) din Regulament, prin derogare de la prevederile prezentului Regulament, în cazul imposibilității demonstrării venitului confirmat al consumatorului, mărimea maximă cumulativă a serviciului datoriei lunare a consumatorului nu va depăși 40 la sută din cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, stabilit de Guvernul Republicii Moldova.

Aici, consideră necesar de remarcat că, deși, reclamanta la momentul încheierii contractului de credit în litigiu era încadrată în câmpul muncii, totuși, având în vedere că, anterior încheierii contractului în discuție venitul mediu lunar al consumatorului, realizat în ultimele șase luni, nu era regulat, fapt confirmat prin dovada privind câștigul salarial anexat la acțiune, consideră că în speță sunt incidente prevederile pct.36 subpct.1) din Regulament.

Suplimentar, reieșind din angajamentele de implementare a acquis-ului comunitar, inserate în cadrul Planului de acțiuni R. Moldova-Uniunea Europeană, se recomandă interpretarea unor noțiuni sau prevederi prin prisma Directivelor Parlamentului European și ale Consiliului Uniunii Europene, tangențiale cu materia respectivă.

Astfel, potrivit art.8 alin.(1) din Directiva nr.2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului, este instituită obligația statelor membre a Uniunii Europene de a se asigura că, înainte de încheierea unui contract de credit, creditorul evaluează, atunci când este cazul, bonitatea consumatorului pe baza unui volum suficient de informații obținute de la consumator și, dacă este necesar, pe baza consultării bazei de date relevante, iar statele membre a căror legislație prevede obligația evaluării bonității consumatorilor de către creditori, pe baza consultării bazei de date relevante, pot menține această obligație.

Iar art.23 din Directiva 2008/48/CE prevede faptul că statele membre stabilesc normele de sancționare aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și întreprind toate măsurile necesare pentru a asigura că

acestea sunt aplicate și că aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Din art.8 alin.(1) din Directiva 2008/48/CE coroborat cu considerentul (28) al acesteia rezultă că, anterior încheierii unui contract de credit, creditorul are obligația să evalueze bonitatea consumatorului, iar această obligație poate, dacă este cazul, să includă consultarea bazelor de date relevante. În această privință, amintește că obligația menționată are ca obiectiv, conform considerentului (26) al acestei directive, să responsabilizeze creditorul și să evite ca acesta să acorde credite unor consumatori insolvabili.

În această ordine de idei, potrivit pct.1 din Hotărârea Guvernului nr.670 din 29 septembrie 2022 privind stabilirea cuantumului salariului minim pe țară [în vigoare la data încheierii contractului], cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real constituia 4000 lei.

Totodată, debitorul avea contracte de credit active, după cum urmează: ***** - contract nr.*****din *****, termen - 18 luni, valoarea creditului – 15000 lei, rata lunară - 1548,27 lei; ***** - contract ***** din *****, creditul acordat 42000 lei, termen - 30 luni, rata lunară variază între 2283, 2646 și 5108 lei.

Astfel, la momentul contractării creditului, valoarea RSDV deja constituia 95,78% ((1548,27 + 2283,00) / 4000 x 100).

Urmare a acordării creditului de către pârât, RSDV-ul reclamantului s-a mărit până la 132,98%.

În consecință, pârâtul a încălcat prevederile Regulamentului or, acesta a acordat un credit unui consumator RSDV-ul căruia excedă considerabil limita de 40%.

În această situație, intervin consecințele expuse în pct.42 din Regulament, potrivit căruia, în cazul încălcării prevederilor privind nivelul maxim admis al RSDV stabilit potrivit prezentului Regulament, creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale, debursate conform contractului de credit, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalitățile, dobânzile de întârziere și orice alt tip de plăți).

În concluzie, odată ce creditorul a încălcat reglementările enunțate mai sus or, a fost încălcat nivelul maxim admis al RSDV, acesta are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale, debursate conform Contractului de credit nr.***** din *****, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda contractuală, comisionul de analiză și orice alt tip de plăți).

Distinct de cele invocate supra, motivul invocat de pârât întru respingerea acțiunii, precum că, reclamantul ar fi indicat un venit mediu lunar de 11000 lei, îl consideră eronat.

Or, în acord cu prevederile pct.29 din Regulament, înainte de a calcula RSDV pentru creditul solicitat de către reclamant, pârâtul era obligat să verifice, din sursele oficiale accesibile, informația privind veniturile confirmate ale acestuia. În cazul imposibilității demonstrării venitului confirmat al reclamantului, pârâtul urma să acționeze sau să facă uz de dispozițiile pct.36 din Regulament, nu să-l constrângă pe primul să semneze declarația pe propria răspundere privind venitul lunar, ceea ce, în

conformitate cu art.13 din Legea privind protecția consumatorilor nr.105/2013, este inadmisibil și profund nelegal.

Astfel, consumatorului nu îi poate fi imputată evaluarea greșită a bonității sale or, cele enunțate supra și probele anexate la materialele pricinii civile denotă contrariul.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art.60 alin.(2^1) Cod de procedură civilă, solicită: admiterea cererii privind modificarea temeiului și obiectul acțiunii; constatarea încălcării de către OCN Flex Financial SRL a prevederilor privind nivelul maxim admis al raportului dintre serviciul datoriei și venituri a consumatorului Proca Svetlana la încheierea Contractului de credit nr.***** din *****; decăderea din dreptul/interzicerea OCN Flex Financial SRL de a solicita de la consumatorul Proca Svetlana careva plăți prevăzute în Contractul de credit nr.***** din ***** (inclusiv dobânda, comisioanele și orice alt tip de plăți), cu excepția sumei inițiale debursate în mărime de 12500 lei; încasarea cheltuielilor de asistență juridică, mărimea cărora va fi concretizată ulterior.

Argumentele părții pârâte

La 13 decembrie 2024, partea pârâtă a depus referință asupra cauzei.

OCN Flex Financial SRL consideră neîntemeiată cererea de chemare în judecată și aceasta urmează a fi respinsă din următoarele motive.

Reclamantul își întemeiază acțiunea invocând precum că la momentul contractării creditului Proca Svetlana a fost angajată și avea un venit mediu de 3091,87 lei.

În legătură cu ce face referire la pct.36 din Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară, aprobat prin Hotărârea CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022 (în continuare: „Regulamentul CNPF") și anume: „Prin derogare de la prevederile prezentului Regulament, în cazul imposibilității demonstrării venitului confirmat al consumatorului, mărimea maximă cumulativă a serviciului datoriei lunare a consumatorului nu va depăși 40 la sută din cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, stabilit de Guvernul Republicii Moldova".

Această normă de drept se aplică doar în cazul imposibilității demonstrării venitului confirmat al consumatorului și nicidecum în cazul după cum afirmă reclamantul - angajării. Or, pct.5 subpct.12 din Regulamentul CNPF definește: „Venituri confirmate sînt veniturile efectiv încasate, ce pot fi confirmate documentar din surse oficiale deținute de autorități publice, bănci, societăți financiare nonbancare și/sau birouri ale istoriilor de credit, inclusiv remitențele care pot fi confirmate documentar, precum și veniturile confirmate în baza documentelor primare cu regim special, […]".

Însă, pârâtul la evaluarea bonității pentru acordarea creditului reclamantului, nu are obligația de a aplica prevederile pct.36 din Regulamentul CNPF, fiindcă reclamantul Proca Svetlana a fost încadrată în câmpul muncii și deținea venit.

Mai mult ca atât, acest fapt a fost confirmat prin conținutul cererii de chemare în judecată depusă, prin actele prezentate de reclamant, precum și prin cererea de credit, în care Proca Svetlana personal a indicat un venit mediu lunar de 11000 lei.

Tot aici, accentuează că Proca Svetlana a semnat și Declarația pe propria răspundere (pct.8), prin ce a confirmat că a furnizat Creditorului informații și documente veridice, complete, autentice și nu a obținut creditul acordat în baza unor acțiuni ilegale, săvârșite

din interes material sau personal, sau în baza unor acte false, înșelătoare sau întocmite greșit și cunoaște că aceste fapte se pedepsesc în conformitate cu prevederile Codului penal al Republicii Moldova.

Datele sus-indicate și referirea reclamantului la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real pentru anul 2023 certifică că Proca Svetlana are mai multe surse de venituri confirmate, ceea ce este în contradicție cu cele indicate în cererea de chemare în judecată.

Deci, reclamantul eronat a interpretat această normă de drept prin confundarea condiției „imposibilitatea demonstrării venitului", care de fapt nu a avut loc, cu „statutul de angajat" al acestuia.

În această ordine de idei consideră că reclamantul întru susținerea pretențiilor a aplicat greșit normele de drept, cererea de chemare în judecată este nefondată, și este pasibilă a de a fi respinsă.

Reclamantul a solicitat constatarea ineficienței Contractului de credit nebancar nr.***** încheiat cu Proca Svetlana la data de *****, însă nu a adus careva probe justificative, ce adeveresc condițiile ineficienței acestuia.

Potrivit prevederilor art.357 alin.(1) din Codul civil, care oferă, în fond, o definire a actului juridic ineficient, dacă, conform legii, actul juridic, fără a fi nul sau anulabil, nu produce, total sau parțial, efectele sale juridice, el este, în această parte, ineficient.

În conformitate cu viziunea legiuitorului național, teoria actului juridic ineficient este bazată în primul rând, pe concepția faptului că nimeni nu poate transmite sau constitui mai multe drepturi decât are el însuși. Cu alte cuvinte, un act juridic, prin care se intenționează transmiterea ori constituirea mai multor drepturi decât cele pe care le are transmițătorul ori constituantul nu va fi un act ce va produce efecte juridice, ci va fi un act juridic ineficient (art.358 Cod civil); tot act juridic ineficient va fi și actul de exercitare a unui drept inexistent, cu alte cuvinte, este vorba despre ineficacitatea actului juridic unilateral, prin care se exercită un drept pretins, dar în realitate drept inexistent (art.359 Cod civil); act juridic ineficient va fi și actul juridic încheiat fără consimțământul terțului, atunci când acesta este cerut de lege (art.360 Cod civil).

Reieșind din spața examinată, acest contract de credit nebancar nu este un act juridic, prin care se intenționează transmiterea ori constituirea mai multor drepturi decât cele pe care le are transmițătorul; nu este un act juridic unilateral, prin care se exercită un drept subiectiv care nu există; nu este un act juridic, încheiat fără consimțământul terțului.

Reclamantul nu a dovedit existența anume acestor condiții, care și sunt conform legislației în vigoare temeiuri pentru constatarea ineficienței actului juridic.

Mai mult ca atât, legiuitorul distinge actele ineficiente de actele lovite de nulitate prin faptul că îndeplinesc toate condițiile legale sau voluntare de validitate (art.357 Cod civil).

Prin prisma celor relatate, consideră că solicitarea reclamantului privind constatarea ineficienței este neîntemeiată, nejustificată, și solicită respingerea cererii de chemare în judecată depuse.

Așadar, în cadrul examinării solicitării de acordare a creditului reclamantului Proca Svetlana, negocierii, încheierii și semnării Contractului de credit nebancar nr.***** din *****, de către pârâtul OCN Flex Financial SRL au fost respectate integral prevederile legislației, atât privind procedura cât și condițiile, actele normative și normele de drept, ce reglementează astfel de raporturi juridice.

Reieșind din circumstanțele de drept și de fapt, OCN Flex Financial SRL solicită de a respinge ca nefondată cererea de chemare în judecată înaintată de către reclamantul Proca Svetlana, reprezentată de avocatul Bălănuță Ion, cu privire la constatarea ineficienței clauzelor contractuale pe Contractului de credit nebancar nr.***** din *****, încheiat între Proca Svetlana și OCN Flex Financial SRL și anume: art.3.2. pct.3 și art.3.3, din care rezultă obligația de plată a dobânzii și art.3.2. pct.10 și art.3.5 din care rezultă obligația de plată a comisionului de analiză.

În ședința de judecată din 26 februarie 2025, partea pârâtă a prezentat instanței de judecată referință suplimentară la cererea privind modificarea temeiului și obiectului acțiuni asupra cauzei.

OCN Flex Financial SRL consideră neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă în interesele lui Proca Svetlana și aceasta urmează a fi respinsă din următoarele motive: reclamantul neîntemeiat și contrar legii solicită limitarea pârâtului în drepturile sale.

În conformitate cu prevederile art.7 alin.(1) al Legii nr.100 cu privire la actele normative, legiuitorul a statuat ierarhia și forța juridică a actelor normative, „forța juridică a actelor normative se stabilește în funcție de competența și statutul autorității publice emitente, precum și de categoria actului...”.

În această ordine de idei subliniază faptul că raporturile între reclamant și pârât sunt cele civile, or art.2 alin.(1) Cod civil prevede legislația civilă determină statutul juridic al participanților la circuitul civil, temeiurile apariției dreptului de proprietate și modul de exercitare a acestuia, reglementează obligațiile contractuale și de altă natură, alte raporturi patrimoniale și personale nepatrimoniale dintre subiectele raporturilor juridice civile.

În acest context, art.12 alin.(2) și (3) Cod de procedură civilă cu privire la soluționarea cauzelor civile stabilește (2) dacă, la judecarea cauzei civile, se constată că o lege sau un alt act normativ nu corespunde unei legi sau unui alt act normativ cu o putere juridică superioară, instanța aplică normele legii sau ale altui act normativ care are putere juridică superioară. (3) În cazul inexistenței normei de drept care să reglementeze raportul litigios, instanța judecătorească aplică norma de drept care reglementează raporturi similare (analogia legii), iar în lipsa unei astfel de norme, se conduce de principiile de drept și de sensul legislației în vigoare (analogia dreptului). Nu se admite aplicarea prin analogie a normei de drept care derogă de la dispozițiile generale, restrînge drepturi sau stabilește sancțiuni suplimentare.

Iar prevederile actului normativ superior, și anume art.6 alin.(3) Cod civil stabilește interdicția limitării dreptului, nu se admite aplicarea prin analogie a normelor care limitează drepturile civile sau care stabilesc răspundere civilă.

Însă, reclamantul prin acțiunea sa pretinde la apărarea dreptului său civil și solicită limitarea dreptului civil al pârâtului, ceea ce este contrar actelor normative superioare.

Remarcă că această solicitare încalcă drepturile pârâtului în calitate de antreprenor și a investitorilor săi, care sunt protejați prin lege.

Conform prevederilor art.126 alin.(2) lit.b), h) din Constituția RM, Statul asigură libertatea activității de întreprinzător și inviolabilitatea investițiilor persoanelor fizice și juridice, inclusiv străine.

Tot aici, art.127 alin.(1) din Constituția RM se stabilește că „Statul ocrotește proprietatea", iar conform art.6 din Legea nr.845 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, întreprinderea, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul să dispună liber de beneficiul (venitul) obținut de pe urma activității de antreprenoriat, care rămâne după achitarea impozitelor și a altor plăți obligatorii; să beneficieze de orice venit personal.

Subsecvent, conform art.1 alin.(2) Cod civil, drepturile civile pot fi limitate prin lege organică doar în temeiurile prevăzute de Constituția Republicii Moldova.

Nici o lege organică și nici Constituția nu limitează dreptul subiectului de drept, iar actele normative superioare chiar interzic limitarea drepturilor civile.

Pârâtul anume în calitate de consumator dorește să fie eliberat de plata costurilor creditului, iar drepturile consumatorului sunt prevăzute de art.6 din Legea nr.105 privind protecția consumatorilor, orice consumator are dreptul la: a) protecția drepturilor sale de către stat; a[1]) protecție împotriva discriminării privind accesul la bunuri și servicii și privind furnizarea de bunuri și servicii; b) protecție împotriva riscului de a achiziționa un produs, un serviciu care ar putea să-i afecteze viața, sănătatea, ereditatea sau securitatea ori să-i prejudicieze drepturile și interesele legitime; c) remedierea sau înlocuirea gratuită, restituirea contravalorii produsului, serviciului ori reducerea corespunzătoare a prețului, repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător; d) neachitarea contravalorii serviciului de transport rutier de persoane în regim de taxi, în cazul neemiterii sau neînmânării de către conducătorul auto a bonului de casă pe suport de hârtie și/sau în formă electronică; e) informații complete, corecte și precise privind produsele, serviciile achiziționate; f) instruire în domeniul drepturilor sale; g) organizare în asociații obștești pentru protecția consumatorilor; h) adresare în autoritățile publice și reprezentarea în ele a intereselor sale; i) sesizarea asociațiilor pentru protecția consumatorilor și autorităților publice asupra încălcării drepturilor și intereselor sale legitime, în calitate de consumator, și la înaintarea de propuneri referitoare la îmbunătățirea calității produselor, serviciilor.

Observă faptul că consumatorul nu are un astfel de drept de a achiziționa un produs gratis sau de a utiliza un credit gratuit, or nerestituirea tuturor plăților pentru credit înseamnă utilizarea gratuită a acestuia.

Pârâtul a venit către reclamant cu propunerea de a restructura creditul întru a facilita situația financiară a acestuia, iar ultimul a refuzat.

Reclamantul a atașat la cererea de chemare în judecată avizul de remitere în adresa pârâtului a cererii în scopul soluționării pe cale amiabilă a situației create, însă nu a indicat că pârâtul a recepționat-o și a analizat-o.

Conform procedurilor interne și reglementărilor aplicabile, la data de 24 iunie 2024 OCN Flex Financial SRL a întocmit și a remis răspunsul scris cu nr.58/2024 în adresa reclamantului, care a fost restituit pârâtului cu statut de: „nereclamat”.

Astfel, drepturile reclamantului Proca Svetlana cu privire la soluționarea litigiilor pe cale amiabilă au fost respectate.

Pârâtul analizează fiecare cerere, solicitare parvenită de la clienți multilateral și individual și informează clienții cu privire la decizia primită, și reclamantul aceasta nu poate nega.

Faptul că pârâtul a analizat cererea primită și a venit cu un răspuns, demonstrează că acesta și-a respectat obligațiile, iar orice pretenție contrară în acest sens este lipsită de fundament.

Atrag atenția, că reclamantul prin acțiunea sa abuzează de drept, or refuzul de a primi propunerea de restructurare a creditului, nu este altceva decât urmărirea scopului de a abuza de drept și a cauza altei persoane un prejudiciu.

Or, prevederile art.13 alin.(1) și (2) Cod civil interzic expres abuzul de drept, ori impune instanța de a refuza titularului să exercite dreptul abuziv: niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept); în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

Reclamantul duce în eroare instanța de judecată cu privire la tratarea și determinarea venitului obținut de Proca Svetlana.

Reclamantul afirmă, că venitul realizat în ultimele șase luni anterior semnării Contractului de credit nebancar nr.***** din ***** nu a fost regulat, însă p.15 din Hotărârea CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022 cu privire la aprobarea Regulamentului privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară explică că creditorul va recunoaște caracterul regulat al venitului în situația în care se vor confirma cel puțin 3 încasări în 6 luni consecutive efectuate pe parcursul ultimelor 12 luni.

Suplimentar, atrage atenția că reclamantul în cererea de credit a indicat cursiv (scris de mână) un venit în mărime de 11000 lei, pe care ulterior tot acesta îl consideră eronat în cererea privind modificarea temeiului și obiectului acțiunii, însă specifică că reclamantul și în cadrul solicitării telefonice de acordare a creditului a invocat că mai deține o sursă de venit „deține un butic de fructe și legume”, cu un venit minim lunar de 11000 lei, „vara având un venit mai mare”.

Totodată, menționează că Proca Svetlana este angajată și oficial la un alt post de muncă, dovada veniturilor fiind chiar prezentată și atașată de reclamant la cererea de chemare în judecată, însă cu părere de rău ultimul nu l-a luat în calcul la efectuarea și reflectarea acestuia în acțiunea depusă, fiind făcută și o referire eronată la anul 2022 (?), deși creditul a fost acordat lui Proca Svetlana în anul 2023.

Astfel, reclamantul având ca consumator mai multe credite și experiență în domeniul creditării, nefiind lipsită de capacitatea de exercițiu, purtând răspundere pentru obligațiile asumate și veridicitatea datelor indicate, nu putea în mod dolosiv să indice

venit mai mare, deoarece indicarea și declararea unor date și surse false de venit poate constitui obiectul unei investigații penale.

Conform art.238 alin.(1) Cod penal, dobândirea creditului, împrumutului sau despăgubirii/indemnizației de asigurare prin înșelăciune: prezentarea cu bună știință a unor informații false în scopul obținerii unui credit, împrumut sau despăgubiri/indemnizației de asigurare sau majorării sumei acestora, sau obținerii unui credit sau împrumut în condiții avantajoase, dacă prin aceasta au fost cauzate instituției financiare, organizației financiare nebancare, asociației de economii și împrumut sau asigurătorului daune în mărime mai mare sau egală cu 500 unități convenționale, se pedepsește cu amendă în mărime de la 1850 la 3350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Totodată, conform p.12 din Hotărârea CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022, pârâtul la evaluarea bonității unui consumator, creditorul asigură colectarea și evaluarea informațiilor cu privire la veniturile confirmate ale consumatorului, diversitatea, sustenabilitatea, dinamica posibilă a venitului în viitor în baza factorilor obiectiv cunoscuți.

Deci, pârâtul poate întreprinde măsuri de a evalua un venit posibil al consumatorului și doar în baza unor factori obiectivi, inclusiv acelea, care sunt invocate și puse la dispoziție de către reclamant la momentul solicitării acordării unui credit.

În ceea ce privește invocarea reclamantului precum că pârâtul a constrâns reclamantul să semneze declarația pe propria răspundere privind venitul lunar, reclamantul nu a adus nici o dovadă întru probarea susținerii date.

Or, art.118 Cod de procedură civilă obligă fiecare parte la dovedirea circumstanțelor invocate, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Reclamantul face referire la actele internaționale, invocând că pârâtul a încălcat prevederile Directivei nr.2008/48/CE, însă pârâtul nu a încălcat nici o prevedere a acestei Directive, ori evaluarea pretinsă incorectă din cauza prezentării a datelor false, nu înseamnă că nu a fost efectuată în genere.

La acest subiect, menționează că în Directivele la care se referă reclamantul, nu este indicat dreptul consumatorului de a utiliza creditul dolosiv cu titlu gratuit sau să limiteze dreptul creditorului la rambursarea de către consumator a plăților aferente creditului contractat, astfel norma națională nu poate prevala norma internațională.

Curtea de Justiție a reiterat în Hotărârea din 10 septembrie 2009 pronunțată în cauza Plantanol GmbH & Co. KG împotriva Hauptzollamt Darmstadt, C-201/08 (par.44) faptul că o reglementare națională care urmărește să transpună în dreptul național o directivă trebuie să respecte, în același timp, nu numai dispozițiile directivei pe care o transpune, ci și principiile generale de drept ale Uniunii.

Luând în considerare cele expuse, pârâtul OCN Flex Financial SRL nu este de acord cu cererea de chemare în judecată depusă de Proca Svetlana, o consideră neîntemeiată și ilegală.

OCN Flex Financial SRL solicită de a respinge ca nefondată cererea de chemare în judecată înaintată de către reclamantul Proca Svetlana, reprezentată de avocatul Bălănuță Ion, cu privire la constatarea încălcării de către OCN Flex Financial SRL a prevederilor privind nivelul maxim admis al raportului dintre serviciul datoriei și venituri a consumatorului Proca Svetlana la încheierea Contractului de credit nebancar nr.***** din *****, decăderea din dreptul/interzicerea OCN Flex Financial SRL de a solicita de la consumatorul Proca Svetlana careva plăți prevăzute în contractul de credit nebancar nr.***** din ***** (inclusiv dobândă, comisioanele și orice alt tip de plăți), cu excepția sumei inițiale debursate în mărime de 12500 lei.

Argumentele participanților la proces expuse în ședința de judecată

În cadrul ședinței de judecată, partea reclamantă și reprezentantul acestuia nu s-au prezentat, însă au solicitat examinarea cauzei în lipsă și au indicat că susțin pe deplin cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentanta părții pârâte a indicat că cererea de chemare în judecată este una neîntemeiată, solicitând respingerea acesteia.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind opinia participanților prezenți la proces, examinând materialele cauzei în raport cu circumstanțele stabilite și normele aplicabile speței, instanța ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Conform articolului 117 alin.(1) Cod de procedură civilă, *probe în cauzei civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Potrivit articolului 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Conform articolului 121 Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.*

Iar în conformitate cu prevederile articolului 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În conformitate cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.*

Potrivit art.240 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic*

dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Conform art.9 alin.(2) lit.a) Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Conform art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art.312 alin.(1) și (2) Cod civil, *consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic. Consimțământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat.*

Conform art.776 Cod civil, *obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.*

Potrivit art.992 Cod civil, *contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.*

Potrivit art.993 alin.(1) și (2) Cod civil, *oricine îşi poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel. Părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispoziţiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conţinutul lor.*

Conform art.1027 alin.(1) Cod civil, *contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale*.

Potrivit pct.5 subpct.8) din Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară, aprobat prin Hotărârea CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022, *raportul dintre serviciul datoriei şi venituri (în continuare – RSDV) reprezintă raportul dintre serviciul datoriei şi venitul mediu al consumatorului, exprimat în procente, astfel cum este reglementat la capitolul V*.

Potrivit pct.28 din Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară, aprobat prin Hotărârea CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022, *indicatorul RSDV se aplică tuturor creditelor acordate consumatorilor, care intră în domeniul de reglementare al prezentului Regulament.*

Conform pct.29 din Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară, aprobat prin Hotărârea CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022, *înainte de a calcula RSDV pentru creditul solicitat de către consumator, creditorul va verifica, din sursele oficiale accesibile, informaţia privind veniturile confirmate ale consumatorului şi informaţia privind costul deservirii tuturor creditelor/împrumuturilor valabile la momentul aprobării creditului.*

Conform pct.31 din Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară, aprobat prin Hotărârea CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022, *RSDV nu trebuie să depășească 40 la sută, cu excepţia cazurilor specificate la pct.36-38.*

Conform pct.36 din Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară, aprobat prin Hotărârea CNPF nr.20/5 din

20 mai 2022, *prin derogare de la prevederile prezentului Regulament, în cazul imposibilității demonstrării venitului confirmat al consumatorului, mărimea maximă cumulativă a serviciului datoriei lunare a consumatorului nu va depăși: 1) 40 la sută din cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, stabilit de Guvernul Republicii Moldova, sau 2) 40 la sută din valoarea medie lunară a costurilor de deservire a creditelor, achitată de consumator cel puțin în 3 luni din ultimele 6 luni până la depunerea cererii pentru credit. Prevederea nu se aplică în cazul în care consumatorul, pe parcursul ultimelor 12 luni până la depunerea cererii pentru credit, a înregistrat cel puțin o plată expirată mai mare de 30 de zile la deservirea oricărui credit.*

Instanța de judecată reține că între reclamanta Proca Svetlana și pârâta OCN Flex Financial SRL a fost încheiat contractul de credit nebancar nr.***** din *****, în baza căruia reclamanta a beneficiat de un împrumut în valoare de 12500 lei, urmând să ramburseze această sumă pe parcursul a 12 luni, în rate lunare de 1488 lei fiecare, contractul prevăzând o rată a dobânzii fixe de 50% anual, un comision de analiză în valoare de 1771,44 lei și o dobândă anuală efectivă (DAE) de 99,93%, iar graficul de rambursare și documentația aferentă sunt completate cu informații clare și transparente privind costurile totale ale creditului, durata acestuia, condițiile de rambursare și sancțiunile aplicabile în caz de întârziere.

În aceste condiții, instanța constată că, sub aspect formal, contractul de credit întrunește toate elementele de validitate prevăzute de legislația civilă și specială aplicabilă în materie de creditare nebancară, inclusiv în ceea ce privește consimțământul exprimat liber, conștient și informat de către consumator.

În ceea ce privește invocarea reclamantei privind constatarea încălcării de către pârât a prevederilor Regulamentului privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară, aprobat prin Hotărârea CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022, instanța reține că în temeiul pct.28 și pct.31 din Regulament, indicatorul RSDV (raportul dintre serviciul datoriei și venitul mediu lunar al consumatorului) nu trebuie să depășească 40%, cu excepțiile strict prevăzute la pct.36-38, iar acest indicator trebuie determinat de către creditor în mod corect și conform metodologiei stabilite, inclusiv prin verificarea veniturilor confirmate și a obligațiilor de plată existente la data aprobării creditului. Respectiv, creditorul are obligația de a obține informații complete de la birourile istoriilor de credit, precum și din surse oficiale, despre veniturile consumatorului, conform pct.29 și pct.30 din același Regulament.

Instanța observă că, deși reclamanta invocă faptul că la data semnării contractului ar fi avut un venit neregulat și un grad de îndatorare ridicat, din materialele dosarului rezultă contrariul, întrucât la dosar au fost prezentate informații și documente oficiale privind starea contului personal de asigurări sociale, în baza cărora se constată că începând cu luna mai 2023 și până în ianuarie 2024, reclamanta a fost încadrată în câmpul muncii, obținând venituri lunare constante cuprinse între 3809,53 lei și 5000 lei, iar contribuțiile la fondul social au fost calculate și achitate integral, ceea ce denotă caracterul regulat și confirmat al veniturilor acesteia în ultimele 6 luni anterioare solicitării creditului, astfel încât nu poate fi reținută incidența prevederilor pct.36 din Regulament, care

reglementează derogări de la plafonul de 40% al RSDV doar în cazul imposibilității demonstrării venitului confirmat.

Mai mult decât atât, instanța reține că însăși reclamanta, prin cererea de credit nr.***** din ***** (f.d.37-38), a indicat un venit lunar în sumă de 11000 lei și a semnat o declarație pe propria răspundere (f.d.39) prin care confirmă veridicitatea acestor informații. În lipsa unor dovezi contrare clare, pertinente și suficiente care să demonstreze că această declarație a fost obținută în condiții de constrângere, prin inducere în eroare sau în circumstanțe de abuz din partea pârâtei, instanța nu poate da curs susținerilor reclamantei potrivit cărora evaluarea bonității s-ar fi efectuat eronat sau în baza unor date false furnizate de pârâtă. Întrucât, conform art.118 Cod de procedură civilă, sarcina probei revine părții care invocă un fapt în susținerea pretențiilor sale. În speță, reclamanta nu a dovedit, în mod convingător, că la momentul semnării contractului venitul său era substanțial mai mic decât cel declarat sau că existau impedimente obiective pentru aplicarea formulei standard de calcul a RSDV.

În ceea ce privește calculul efectiv al RSDV, instanța observă că reclamanta susține că la momentul contractării creditului cu OCN Flex Financial SRL avea în derulare alte două contracte de credit, respectiv cu ***** și *****, fapt confirmat prin contractele anexate la dosar (f.d.12, f.d.14-15 verso și f.d.16-19), din care rezultă expres data contractării, durata contractuală, valoarea creditelor și ratele lunare stabilite. Astfel, din contractul încheiat cu ***** în sumă de 15000 lei, pe o durată de 18 luni, rezultă o rată lunară de 1548,27 lei, iar din contractul cu ***** în sumă de 42000 lei, pe o durată de 30 luni, rezultă rate lunare de 2283 (ultima rată fiind de 5108 lei). Reclamanta indică faptul că în baza acestor obligații și a unui venit de 4000 lei, RSDV-ul său era deja de 95,78% la momentul contractării creditului cu pârâta, iar după acordarea acestuia, RSDV ar fi crescut la 132,98%. În acest sens, instanța reține că nu s-a administrat o probă completă privind istoricul de plată al reclamantei în cadrul creditelor preexistente. Totodată, reclamanta a declarat un venit lunar de 11000 lei, iar în lipsa unor dovezi contrare certe și concludente privind caracterul neregulat sau inexact al acestui venit, instanța nu poate considera că pârâtul a acordat creditul cu încălcarea plafonului de 40% stabilit la pct.31 din Regulament.

Pe de altă parte, instanța apreciază că din certificatul emis la 02 iunie 2025 (f.d.65) rezultă că reclamanta a efectuat o plată în sumă de 2976 lei în data de 27 decembrie 2023 și că, la acel moment, datoria totală de rambursat, inclusiv dobânda și comisioanele, ajungea la 18167,23 lei, sumă care, deși poate părea semnificativ mai mare decât principalul împrumutat, se încadrează în parametrii contractuali agreați la momentul semnării contractului, respectiv într-o valoare totală de plată estimată de 17856 lei (f.d.7 verso, f.d.11 verso), ceea ce arată că costurile creditului au fost explicite, transparente și în concordanță cu informațiile precontractuale furnizate (f.d.54), iar orice diferență poate fi atribuită unor acumulări de dobândă în perioada de întârziere, ceea ce este permis prin conținutul contractului.

Prin urmare, analizând în ansamblu circumstanțele de fapt probate cu înscrisurile din dosar, declarațiile părților și prevederile Regulamentului CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022, instanța reține că reclamanta nu a demonstrat în mod suficient și convingător faptul

că, la momentul încheierii contractului de credit nr.***** din *****, pârâta OCN Flex Financial SRL ar fi acordat creditul cu încălcarea plafonului maxim de 40% al raportului dintre serviciul datoriei și venitul mediu lunar. Deși în cauză s-a invocat existența unor obligații de creditare anterioare și un nivel ridicat al îndatorării, probele administrate nu confirmă neechivoc imposibilitatea reclamantei de a realiza venituri suficiente și regulate și nici nu infirmă declarația pe propria răspundere semnată de aceasta privind venitul mediu lunar.

Totodată, instanța de judecată observă că din copia contractului de credit presupus încheiat cu *****, depusă la dosar, lipsește semnătura reclamantei, ceea ce pune sub semnul întrebării însăși valabilitatea acestui înscris ca act juridic obligatoriu pentru reclamantă și, respectiv, caracterul său cert de obligație asumată. În absența semnăturii consumatorului, contractul nu întrunește condiția esențială a consimțământului valabil exprimat prevăzută de art.312 alin.(1) Cod civil și, prin urmare, nu poate fi considerat ca producând efecte juridice certe în sarcina reclamantei.

În egală măsură, instanța reține că potrivit clauzelor contractelor eliberate de ***** și *****, consumatorul avea dreptul legal de a restitui sumele împrumutate anticipat, ceea ce înseamnă că serviciul datoriei nu putea fi considerat rigid și fix, ci susceptibil de modificări prin rambursări anticipate, aspect care reduce gradul de certitudine al calculelor efectuate de reclamantă privind nivelul RSDV. În aceste condiții, susținerile reclamantei referitoare la o depășire evidentă a plafonului maxim admis de 40% nu se sprijină pe probe clare și incontestabile privind existența și cuantumul exact al obligațiilor de plată la momentul contractării creditului cu pârâta.

În lipsa unor dovezi certe care să acrediteze depășirea plafonului RSDV, instanța constată că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru a admite cerința părții reclamante de constatare a încălcării prevederilor privind nivelul maxim admis al raportului dintre serviciul datoriei și venituri a consumatorului Proca Svetlana la încheierea Contractului de credit nr.***** din *****, motiv pentru care capătul de cerere respectiv urmează a fi respins ca neîntemeiat.

În ceea ce privește cerința reclamantei privind decăderea din dreptul sau interzicerea OCN Flex Financial SRL de a solicita de la consumatorul Proca Svetlana orice plăți prevăzute în contractul de credit nr.***** din *****, cu excepția sumei inițiale debursate de 12500 lei, instanța reține următoarele.

Conform pct.42 din Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară, aprobat prin Hotărârea CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022, *în cazul încălcării prevederilor privind nivelul maxim admis al RSDV stabilit potrivit prezentului Regulament, creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale, debursate conform contractului de credit, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalitățile, dobânzile de întârziere și orice alt tip de plăți).*

Această cerință se întemeiază pe prevederile pct.42 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022, care stabilesc că, în cazul încălcării prevederilor privind nivelul maxim admis al raportului dintre serviciul datoriei și venitul consumatorului (RSDV), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale

debursate conform contractului de credit, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (dobânzi, comisioane, penalități etc.). Prin urmare, aplicabilitatea acestei sancțiuni depinde în mod direct și exclusiv de constatarea prealabilă a încălcării plafonului maxim admis al RSDV.

Deși reclamanta a susținut că RSDV-ul său depășea cu mult limita de 40% și că pârâta ar fi acordat creditul cu încălcarea Regulamentului, probele administrate nu confirmă în mod neechivoc această împrejurare.

În aceste condiții, nefiind constatată încălcarea pct.31 din Regulament, dispozițiile sancționatorii ale pct.42 nu devin incidente cauzei. În consecință, nu există temei legal pentru a lipsi pârâta de dreptul său contractual de a solicita toate plățile convenite prin contractul nr.***** din *****.

Potrivit art.992 și art.993 Cod civil, contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante, iar acestea sunt ținute să execute obligațiile asumate în limitele dispozițiilor legale imperative.

Instanța mai subliniază că decăderea pârâtei din dreptul de a pretinde plăți prevăzute în contractul de credit nr.***** din ***** (inclusiv dobânda, comisioanele și orice alt tip de plăți), cu excepția sumei inițiale debursate de 12500 lei, nu constituie o simplă măsură de echitate, ci o sancțiune expres prevăzută de lege, a cărei aplicare este condiționată de existența unei încălcări a normelor privind nivelul maxim admis al RSDV, astfel cum acestea sunt reglementate de Regulamentul aprobat prin Hotărârea CNPF nr.20/5 din 20 mai 2022, de Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori și de Codul civil. În plus, o asemenea chestiune poate fi examinată numai în cadrul unui litigiu în care creditorul ar formula o pretenție de încasare a dobânzii, comisioanelor sau altor costuri contractuale, iar consumatorul ar opune în apărare excepțiile stabilite de legiuitor. În speță însă, nu este o acțiune de încasare promovată de creditor, ci a unei acțiuni formulată de consumator, astfel încât aplicarea acestei sancțiuni pe cale de acțiune directă nu se justifică în lipsa constatării prealabile a încălcării plafonului RSDV și a unei cereri efective din partea creditorului de a recupera plățile respective.

În consecință, instanța constată că cerința reclamantei privind decăderea din dreptul sau interzicerea OCN Flex Financial SRL de a solicita de la consumatorul Proca Svetlana orice plăți prevăzute în contract, altele decât suma debursată, nu are fundament legal în prezenta cauză și urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța reține că, potrivit art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. Totodată, conform art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a câștigat cheltuielile de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

În lipsa admiterii acțiunii, fie și parțial, instanța nu are temei legal pentru a obliga partea pârâtă la compensarea cheltuielilor de judecată solicitate de reclamantă, astfel încât

și acest capăt de cerere va fi respins. Reclamanta va suporta, în condițiile legii, propriile cheltuieli ocazionate de proces.

Din considerentele expuse supra, instanța de judecată reține că cererea de chemare în judecată nu este întemeiată în fapt și în drept, motiv pentru care aceasta urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art.238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecător (*semnătură*) Andrei Ojoga
Copia corespunde originalului,
Judecător *Andrei Ojoga*